

# Lyndon LaRouche: På randen af de store forandrings muligheder: Vi må sørge for, at denne mulighed bliver til vished

17. feb. 2014 – Nedenstående er et indlæg fra Lyndon LaRouche under søndagens (den 16. februar) telefonmøde for nationale organisatorer efter, at en organisator fra Los Angeles havde bemærket, at Putin nævnte, at Sochi ligger nær ved den klippe, hvor Prometheus var blevet lænket, og at Putin identificerede Prometheus som den, der havde givet mennesket ilden. »Så jeg tænkte, at det nok ikke bare var en tilfældighed.«

**Lyndon LaRouche:** Nej, nej, slet ikke. [latter] Diskussionen om disse spørgsmål bevæger sig over, skal vi sige, transkontinentale områder, og vi har på en måde diskussioner [kan ikke høres], men det er en måde, som jeg tror, at enhver, som forstår situationen, ville forstå.

Vi forstår, at der nu er en splittelse, som er blevet skabt af Det britiske Imperium, som er – Det britiske Imperium er ved at dø. Jeg tror, jeg lige skal løbe gennem det her hurtigt, for det passer ind i den situation, som vi nu står overfor. Det, der er sket, er, som jeg har rapporteret i den forgangne weekend, at Det britiske Imperium befinder sig på randen af sammenbrud. Det blev udpeget, som jeg først understregede fredag, at det transatlantiske område, som i vidt omfang var baseret på anglo-amerikansk rum, skulle gå over til at dække, stort set, hele det transatlantiske område, har været baseret på denne enorme spekulative ting kaldet bail-out (bankeredning), og nu, bailin (konfiskering af bankindeståender). Bail-out var en ting, hvor de byggede

indsamling af penge op, hvor de plyndrede befolkningen for at indkassere disse pengeindsamlinger, men så nåede det et punkt, hvor dette gav bagslag. Så gik de over til en anden operation, som kaldes bailin, som er foregået især i det transatlantiske område; man har gjort det, at man har anbragt en detonator til en generel eksplosion, eller implosion, af hele området. Med andre ord, så betyder bailin et generelt sammenbrud af Wall Street og London i særdeleshed. Og London og Wall Street er én og samme ting.

Så dette er altså drivkraften, bailin-aftrækkeren, som betyder et generelt kollaps af hele det transatlantiske område, uden håb om genrejsning inden for områdets egne forhold. Derfor har det eurasiske område, som er det område, som er hovedalternativet til det transatlantiske område, ikke den slags problemer, med undtagelse af terroroperationerne, som I ved foregår i diverse dele af Asien, de beskidte operationer imod Syrien, de morderiske operationer imod Syrien, ligesom det, der tidligere skete i Afrika.

Så bortset fra denne udvikling har Eurasien faktisk fremgang. Vi ser det i Kina, vi ser, at det faktisk dukker op som grundlaget mht. Rusland, vi ser, hvad der er muligt i Indien, til trods for de problemer, som de har, og så fremdeles. Korea f.eks., meget vigtigt; Japan kunne blive meget mere betydningsfuld, hvis blot det ville forandre dets politik en smule, tilbage til det, de gjorde for år tilbage, da de var en betydningsfuld magt.

Det, der derfor er foregået, er; hensigten er at knuse Rusland, det er, hvad de prøver på, det er at knuse Rusland ved at ramme Ukraine. Pointen er, at hvis det lykkes Rusland at modstå denne form for indgreb, så betyder det, at hele det transatlantiske område går ind i et rimeligt omgående, generelt økonomisk og fysisk sammenbrud. Med andre ord, Wall Street og London er bankerot! Det meste af Vest- og Centraleuropa er bankerot, håbløst bankerot. De er faktisk døende. Hvis de fortsætter med denne politik, vil de dø, og

disse nationers befolkninger vil dø med accelererende hast.

Så den eneste mulighed er ... for briterne osv. er fuldstændig ligeglade med mennesker, men de bekymrer sig om eksistensen af deres system, og den eneste mulige måde, hvorpå de kan overleve, er ved at knuse Asien og udplyndre det! Ved at knuse Eurasien og udplyndre det! Og det er, hvad vi er oppe imod. Det er krigen!

Det her er ikke noget magisk noget med datoer. Datoer spiller ind, men de er resultat af disse betingelser, og ikke omvendt, med andre ord, så er det ikke økonomiske eller finansielle betingelser, der skaber krisen: Det er disse faktorer [fysiske faktorer], ikke abstrakte monetære faktorer: Det er disse faktorer, som har været drivkraften bag Det britiske Imperium og dets amerikanske tåber, især den aktuelle præsident, som ikke er andet end en britisk håndlanger.

Det, der sker, er, at briterne bruger Obama, i hovedsagen, deres personlige agent, som i virkeligheden ikke er præsident for De forenede Stater, ved I, lige så lidt som George W. Bush, jr. i virkeligheden var præsident, han var en håndlanger! Han var totalt bras, som blev proppet ind der for at besætte stillingsbetegnelsen. Obama har aldrig været præsident for De forenede Stater, han har været håndlanger, stoppet ind der for at kontrollere De forenede Stater på vegne af det britiske monarki. Det er, hvad han er. Han er beskidt affald!

Vi er nu kommet til det punkt, hvor, eftersom bailin-processen betyder en implosion af det transatlantiske områdes allerede bankerotte finanser, der kun findes én løsning for os, for dette problem i det transatlantiske område, og det er Glass-Steagall. Glass-Steagall er ikke bare en god ting, som vil gøre en masse godt for os; det ville det gøre, men det er ikke pointen netop nu. Den umiddelbare pointe er, at Glass-Steagall betyder afslutningen ... hvis Glass-Steagall vedtages, vil Wall Street og dets London-modsvar komme ned at ligge, med bugen

opad! Dette Wall Street vil blive fejlet bort, for under den amerikanske Forfatning, hvis vi genindfører Glass-Steagall, vil vi derefter opnå en position, hvor vi ikke straks kommer i Paradis, men vi vil få tryghed, og det er meget vigtigt lige nu. Og hvis vi derfor får Glass-Steagall vedtaget, så betyder det, at alle Wall Streets aktiver forsvinder! De forsvinder!

Vi har så ikke længere en Wall Street-britisk spekulativ gæld. Vi har noget i Storbritannien, som er virkelig bankaktivitet. Det ville sandsynligvis kunne overleve, hvis den britiske regering ønskede at beskytte det. Europa kunne tilskyndes til en genrejsning. De forenede Stater kunne komme igennem en målrettet genrejsning. Og det ville betyde fred.

Men det ville også betyde noget andet: I ved, folk tror, at krigen er en sædvane, at den på en eller anden måde udgør et af de onder, som rammer os ligesom mæslinger, eller sådan noget, og det kommer med mellemrum, og nogen gange er det værre end andre gange. Men det er ikke rigtigt. Der er ingen grund til, at der permanent skal herske en tilstand af krig mellem nationernes samfund.

Det, der er vigtigt i et samfund af nationer, involverer sådanne ting som nationale kulturer, sprogkulturer og den slags, fordi det er midlerne til, at folk kan kommunikere med hinanden på en mere fortrolig måde i disse samfund. Men de kan også forhandle hen over grænserne for disse samfund og således komme til nogle overenskomstaftaler mellem de forskellige nationer.

Hvis vi på nuværende tidspunkt skulle lukke Wall Street og Det britiske Imperium, Dronningens imperium, ned, hvis vi gjorde det, ville vi stå med et forfærdeligt rod, men vi kunne overleve under forholdsregler, som jeg ved vil virke. Og det er, hvad vi burde gøre.

Men det betyder ikke, at vi går over til et nyt stadium med krig. Vi er ikke i gang med at forhandle fred som sådan: Vi er

i færd med at fjerne krig. For med idéen om generel krig, under de termonukleare våbens betingelser, og vi står overfor at have forstærkede former for termonukleare våben, så længe, som krig er en afskrækkelse, i denne form, så vil menneskehedens eksistens være permanent i fare.

Det, som derfor er vigtigt her, er at gøre en enkelt ting, dvs. i betydningen, at det er en enkelt handling: Det eneste, vi behøver gøre, er at smide Obama ud af præsidentembedet, og det er der en voksende stemning for blandt folk i Kongressen; vi ved ikke, hvor betydningsfuld den er, men den er der, potentialet er stort, især efterhånden som sagens kendsgerninger kommer frem. Under disse betingelser, med lukningen af Wall Street og dets modsvar i det britiske imperie-system, ville det omgående skabe en ændring i hele menneskehedens historie, helt tilbage til Zeus. Og en sådan historie ville betyde, at vi ville få en overenskomst mellem nationer om samarbejde mellem nationer, og at vi ville have suverænitet i hver af disse nationer, baseret på kulturelle hensyn. Og verdens affærer ville så bestå i at imødekomme de nødvendige krav til relationer mellem nationerne, som samarbejdende partnere, og så tage fat på det, vi nu må gøre mht. de nærmere dele af vort omgivende solsystem.

Vi befinder os på randen af denne store forandring, som en mulighed. Vi må gøre denne mulighed til vished.